

Paulin z Noli, List 34

Tenże sam św. Paweł woła: „Nic nie wnieśliśmy na ten świat, ani też nic z niego nie możemy wynieść“ (1 Tm 6,7); i znowu: „Co masz bowiem, czego byś nie otrzymał?“ (1 Kor 4,7). Nie bądźmy przeto skąpymi, jakoby nasze dobra do nas należały, ale dawajmy jakby z dóbr nam powierzonych: „Rozdzielajcie bowiem - mówi - co zostało wam powierzone“ (1 Kor 9,17). Pieniądz wspólnie używany jest przemijający i nie posiadamy go jako własności na wieczność. Jeśli rzeczy na ziemi uznasz za swoje, ale tylko jako przemijające, możesz sprawić, że staną się one dla ciebie wieczne w niebiosach. Pamiętajsz zapewne z Ewangelii tych, którzy przyjęli Pańskie talenty i wiesz, co oddał Pan każdemu z nich, gdy powrócił. Zrozumiałeś, że bardziej pożyteczną rzeczą jest położyć na stole pańskim pieniądze, aby się na nim mnożyły, niż zachowywać je z jałową ufnością, gdy nie przynoszą nic właścicielowi, a czynią krzywdę temu, który je otrzymał i służy jego karze.

Spiesz się, przeto, abyś raczej zasłużył sobie na słowa: „Nuże, sługo dobry, wejdź do radości Pana swego“ (Mt 25,21), niż usłyszał: „Sługo niegodziwy i leniwy, ze słów ust twoich ciebie osądzam“ (por. Łk 19,21). A dalszy ciąg jest znany: bezużyteczny sługa został wtrącony do ciemności zewnętrznych, a talent jego został oddany temu, który już obfitował w rozmnożone przez siebie powierzone mu talenty - „Każdemu bowiem, kto posiada, zostanie dane, a temu, który nie posiada, nawet to, co ma, zostanie odebrane“ (Mt 25, 29par.).

Pamiętaj także i o owej wdowie, która sama siebie zaniedbała przez troskę o bliźnich i oddała wszystko, co miała, aby żyć, pamiętała bowiem o życiu przyszłym, jak o tym poświadczył sam Sędzia. Inni bowiem - mówi - przynieśli z obfitości swojej, ona natomiast, może uboższa jeszcze od wielu biedaków - majątek jej bowiem składał się z dwóch piątek (Mk 12,43par.) - duchem była jednak bogatsza od wszystkich bogaczy. Ona to bacząc tylko na dobra i zapłatę wieczną, chciwa była skarbu niebieskiego, a wyrzekła się całego majątku, który z ziemi pochodzi i do ziemi powraca. Oddała to, co miała, aby posiadać to, czego jeszcze nie widziała. Oddała rzeczy zniszczalne, aby zyskać nieśmiertelne. Sama biedna, nie pogardziła zapowiedzianą przez Boga zapłatą niebiańską i dlatego też nie zapomniał o niej Ten, który wszystkim rządzi, co więcej Sędzia świata wyprzedził swój wyrok i tę, którą miał uwieńczyć na sądzie, przepowiedział już w Ewangelii.

Złóżmy więc i my Panu ofiarę z Jego własnych darów. Nie posiadamy bowiem niczego, co nie byłoby Jego darem i bez Jego skinienia my sami nawet nie istnielibyśmy. Cóż bowiem możemy uznać za nasze, my, którzy na mocy wielkiego i szczególnego długu nie należymy nawet do nas samych? Nie tylko bowiem zostaliśmy uczynieni przez Boga, ale i odkupieni (1 Kor 6,20). Radujmy się, bo odkupieni jesteśmy wielką ceną - krwią samego Pana - a dzięki tej cenie przestaliśmy być podłymi i bez wartości, bo rzeczą podlejszą od niewolnictwa jest wolność nie poddana Bożej sprawiedliwości: bowiem człowiek wolny w ten sposób pozostaje niewolnikiem grzechu i jeńcem śmierci.

Złóżmy zatem Bogu ofiarę z Jego darów, dajmy je Temu, który je przyjmuje w każdym biedaku; dawajmy z radością, a otrzymamy je od Niego z radością. Podoba się bowiem Jemu taki gwałt, gdy siłą wdzieramy się do Jego królestwa wyłamując bramy niebios dobrymi uczynkami. Pan nasz bowiem, który jest jedynie dobry jako Bóg (Mt 19,17), nie pragnie chciwości, lecz szczodrobliwości. Czego bowiem nie posiada Ten, który dał wszystko? Albo czego nie posiada Ten, który posiada nawet posiadających? Wszyscy przecież bogacze są w Jego rękę.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

XXXII Niedziela Zwykła w roku B: Mk 12,38-44

38. I nauczając dalej mówił: Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku,
39. pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach.
40. Objadają domy wdów i dla pozorów odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok.
41. Potem usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele.
42. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz.
43. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony.
44. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.

38-39 I nauczając dalej mówił: «Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach.»

Mt 23,1-7 Wówczas przemówił Jezus do tłumów i do swych uczniów tymi słowami: «Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecał, lecz uczynków ich nie naśladowajcie. Mówią bowiem, ale sami nie czynią. Wiążą ciężary wielkie i nie do uniesienia i kładą je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chcą. Wszystkie swe uczynki spełniają w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzają swoje filakterie i wydłużają frędzle w płaszczów. Lubią zaszczytne miejsca na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach. Chcą, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi.

Mt 6,5-6 Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Łk 14,7-11 Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: «Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by czasem ktoś znakomitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: „Ustąp temu miejscu!"; i musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. Wtedy przyjdzie gospodarz i powie ci: „Przyjacielu, przesiądź się wyżej!"; i spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

Jk 2,1-4 Bracia moi, niech wiara wasza w Pana naszego Jezusa Chrystusa uwielbionego nie ma względu na osoby. Bo gdyby przyszedł na wasze zgromadzenie człowiek

przystrojony w złote pierścienie i bogatą szatę i przybył także człowiek ubogi w zabrudzonej szacie, a wy spojrzycie na bogato odzianego i powiecie: «Usiądź na szczytnym miejscu!», do uboższego zaś powiecie: «Stań sobie tam albo usiądź u podnóżka mego!», to czy nie czynicie różnic między sobą i nie stajecie się sędziami przewrotnymi?

---

40 *Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok.*

Mi 3,1-4 Potem rzekłem: Słuchajcie, proszę, księżęta Jakuba i wodzowie domu Izraela! Czy nie waszą jest rzeczą znać sprawiedliwość? Wy, którzy macie w nienawiści dobro, a miłujecie zło, którzy zdzieracie z nich skórę, a ciało ich aż do kości. Bo ci, którzy jedzą ciało mego ludu i skórę z niego zdzierają, a kości mu łamią i tną na kawałki, jak w garnku, jak mięso w środku kotła, wołać będą wówczas do Pana, ale im nie odpowie, lecz zakryje wówczas oblicze swe przed nimi za występki, które popełnili.

Mt 6,7-8 Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani. Nie bądźcie podobni do nich! Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, wpierw zanim Go poprosicie.

Mt 23,29-33 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo budujecie groby prorokom i zdobicie grobowce sprawiedliwych, i mówicie: „Gdybyśmy żyli za czasów naszych przodków, nie byliśmy ich współnikami w zabójstwie proroków”. Przez to sami przyznajecie, że jesteście potomkami tych, którzy mordowali proroków! Dopełnijcie i wy miary waszych przodków! Wężu, plemień żmijowe, jak wy możecie ujść potępienia w piekle?

Łk 12,47-48 Sługa, który zna wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę. Ten zaś, który nie zna jego woli i uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą.

---

41 *Potem usiadł naprzeciw skarboxy i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarboxy. Wielu bogatych wrzucało wiele.*

---

2 Krl 12,8-11 Król Joasz zaważwał kapłana Jojadę oraz kapłanów i rzekł do nich: «Dlaczego nie naprawiacie uszkodzeń świątyni? Odtąd już nie wolno wam brać pieniędzy od znanych wam osób, lecz przekazać je na naprawę szkód świątyni Pańskiej». Kapłani zgodzili się nie brać pieniędzy od ludu i nie troszczyć się o naprawę uszkodzeń świątyni. Wtedy kapłan Jojada wziął jedną skrzynię, zrobił otwór w jej przykrywie i postawił ją obok ołtarza, po prawej stronie wejścia do świątyni Pańskiej. Kapłani zaś - stróże progów - składali tam wszystkie pieniądze wniesione do świątyni Pańskiej. Kiedy zauważono, że dużo jest pieniędzy w skrzyni, przychodził sekretarz króla oraz arcykapłan i wtedy zsypanyo i obliczano pieniądze, które się znajdowały w świątyni Pańskiej.

42-43 *Przysła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarboxy.*

Mt 10,42 Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody».

2 Kor 8,9-15 Znacie przecież łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacił. Tak więc udzielam wam rady, a to przyniesie pożytek wam, którzy zaczęliście już ubiegłego roku nie tylko chcieć, lecz i działać. Doprowadźcie teraz to dzieło do końca, aby czynne podzielenie się tym, co macie, potwierdzało waszą chętną gotowość. A gotowość uznaje się nie według tego, czego się nie ma, lecz według tego, co się ma. Nie o to bowiem idzie, żeby innym sprawiać ulgę, a sobie utrapienie, lecz żeby była równość. Teraz więc niech wasz dostatek przyjdzie z pomocą ich potrzebom, aby ich bogactwo było wam pomocą w waszych niedostatkach i aby nastąpiła równość według tego, co jest napisane: Nie miał za wiele ten, kto miał dużo. Nie miał za mało ten, kto miał niewiele.

2 Kor 9,6-9 Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten skąpo i zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg. A Bóg może złać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki według tego, co jest napisane: Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki.

---

44 *Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.*

---

1 Krn 29,8-17 Lud radował się ze swych ofiar dobrowolnych, albowiem ze szczerego serca okazywali hojność w darach dla Pana; także król Dawid bardzo się radował. Potem Dawid błogosławił Pana wobec całego zgromadzenia i tak mówił: «Bądź błogosławiony, o Panie, Boże ojca naszego, Izraela, na wieki wieków! Twoja jest, o Panie wielkość, moc, sława, majestat i chwała, bo wszystko, co jest na niebie i na ziemi, jest Twoje; do Ciebie, Panie, należy królowanie i ten, co głowę wznosi ponad wszystkich. Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzą, Ty nad wszystkim panujesz, a w rękę Twoim siła i moc, i ręką Twoją wywyższasz i utwierdzasz wszystko. Teraz więc, Boże nasz, dzięki Ci składamy i wychwalamy przesławne imię Twoje. Czymże ja jestem i czym jest lud mój, żebyśmy Ci mogli ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Albowiem od Ciebie to wszystko pochodzi i co z ręki Twojej mamy, dajemy Tobie. Jesteśmy bowiem pielgrzymami przed Tobą i przychodniami, jak byli wszyscy przodkowie nasi; dni nasze jak cień na ziemi mijają bez żadnej nadziei. O Panie, Boże nasz, całe to bogactwo, któreśmy przygotowali, by zbudować dom Tobie i Twemu świętemu imieniu, z ręki Twojej pochodzi i wszystko jest Twoje. Wiem, o Boże mój, że Ty badasz serce i upodobałeś sobie szczerłość; ja też w szczerości serca mego ofiarowałem dobrowolnie to wszystko, a teraz z radością widzę, że i lud Twój tutaj obecny pospieszył z dobrowolnymi ofiarami dla Ciebie.

Flp 4,11-17 Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony, i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia. W każdym razie dobrze uczyniliście, biorąc udział w moim ucisku.

1 J 3,16-18 Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. Jeśliby ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!